

ZGODBE IZ SVETEGA PISMA

ZBIRKA KLASJE

PENTATEVH

STVARJENJE SVETA

To je zgodba, v kateri je opisano kako je Bog ustvaril svet.

Na začetku je Bog ustvaril nebo in zemljo. Prvi dan je ustvaril svetlobo in jo ločil od teme. Drugi dan je ločil vode v zraku in vode na tleh. Tretji dan pa je ustvaril kopno in ga imenoval zemlja, vode pa je imenoval morja. Četrti dan je Bog ustvaril rastline, peti dan pa živali v morju, na kopnem in v zraku. Šesti dan je ustvaril vse zveri in človeka, moža in ženo, in jima dal pravico poveljevati zemlji. Sedmi dan je Bog počival in posvetil dan.

ADAM IN EVA

Zgodba je podrobneje predstavljen šesti dan in stvaritev človeka.

Bog je ustvaril človeka. Ker je bil človek sam iz njegovega telesa ustvaril pomočnico ali ženo. Bog jima je zapovedal, da ne smeta jesti z Drevesa spoznanja. Kača je pregovorila Evo, da je jedla od omenjenega drevesa in dala jesti tudi Adamu. Ko sta jedla sta spoznala, da sta gola in sta se oblekla. Bog je potem preklel kačo, da je ostala brez nog in se bo morala do konca sveta plaziti. Žensko je preklel, da bo rojevala v mukah in bo podrejena človeku; človeka pa je preklel, da bo delal v potu in s težka obdeloval svojo zemljo.

KAJN IN ABEL

Je zgodba o Evinih sinovih Kajnu in Abelu. Je tudi prva zgodba o ubijanju.

Kajn je bil poljedelec, Abel pa pastir. Oba sta darovala Bogu, on pa je opazil le Abelovo daritev. Kajn je zato ubil Abela. Kajn je bil izgnan iz raja. Sam je hotel umreti, Bog ga je preklel, da ga ni hotel nihče ubiti, ker bi bil sedemkratno kaznovan.

VESOLJNI POTOP

Je zgodba, ki jo v svojih različicah poznajo tudi druga verstva sveta. To je zgodba o enem prvih očakov Noetu, ki je bil star 600 let.

Bog je Noetu rekel naj naredi ladjo in naj zbere od vsake živalske vrste samca in samico. Noe je to storil. Ko mu Bog rekel je vkrcal na ladjo vse živali, z njem pa so potovali tudi njegova žena, njegovi trije sinovi in njihove žene. Na zemljo je začel padati dež in po štiridesetih dnevih je bila pod vodo vsa Zemlja. Vse razen Noeta in živali na njegovi barki je umrlo. Po sto petdesetih dneh so vode upadle in Noe je pristal na gori Ararat. Bog je Noetu rekel, naj naseli Zemljo in da ne bo več naredil takega potopa. Nato je Noe spustil živali. Potem pa so skupaj z družino in živalmi napolnili Zemljo.

BABILONSKI STOLP

Je zgodba, ki zaključuje »prazgodovinska« poročila o pokvarjenosti starega človeštva. Razlaga tudi številnost jezikov na Zemlji.

Vsa Zemlja je govorila en jezik. Ljudje so se odločili, da bodo sezidali stolp, ki bo segal do neba. Boga je motila človeška pohlepnost in je zato ljudem zmešal jezike, da se niso razumeli. Zato Babilonskega stolpa niso dokončali.

ABRAHAM IN IZAK

S to zgodbo se začne prva prava zgodovina »izvoljenega« ljudstva. Abraham je bil prvi oče, z njim je Bog sklenil zavezo in mu obljubil številne potomce. Cela zgodba se deli na več delov.

Bog skuša Abrahama

Bog je Abrahamu rekel naj daruje svojega sina Izaka. Abraham se je odpravil na daritev. Tik preden bi Abraham daroval svojega sina Izaka je Bog rekel naj preneha in zakolje ovna. Abraham je to tudi storil.

Izak in Rebeka

Abraham je svojemu sužnju rekel naj prinese nevesto za Izaka, iz sosednje dežele. Suženj je šel iskat nevesto, in jo je našel na kraju, kjer je prej Abraham to tudi napovedal. Srečal jo je pri vodnjaku, ime pa ji je bilo Rebeka. Govorila je iste besede, kot je to napovedal Abraham. V njeni družini so privolili na poroko in nato je skupaj z služabnikom odpotovala v Abrahamovo deželo.

JAKOB IN EZAV

Ta zgodba je nadaljevanje zgodbe o Abrahamu in Izaku. Jakob in Ezav sta sinova Izaka in Rebeke. Med bratoma nastane spor za vladanje v Izraelu. Zgodba je podobna zgodbi o Kajnu in Abelu, ter zgodbi o Izakovi ženitvi z Rebeko.

Izakov blagoslov

Izak je rekel svojemu prvorojenemu sinu Ezavu, naj ulovi divjačine in mu jo prinese njemu, da bo jedel in ga nato blagoslovil. To je slišala Rebeka in rekla Jakobu naj ulovi ovco na njihovem pašniku in prevara Izaka, da ga ta blagoslovi. To se je tudi zgodilo. Ko je za to zvedel Ezav je rekel, da bo po očetovi smrti ubil Jakoba, ker mu je vzel blagoslov za voditelja mesta Izraela. Rebeka je nato predlagala Jakobu naj za nekaj časa zbeži k stricu, da ga Ezav ne bi ubil, Jakob pa je spet ravnal po njenih besedah. Jakob se je nato preimenoval v Izraela.

Jakobove sanje

Jakob med potovanjem sanjal, da mu govori Bog. Rekel mu je, da ga bo varoval in bo z njim kamorkoli bo šel in ga bo pripeljal nazaj v deželo iz katere prihaja. Jakob za to mesto blagoslovil in ga poimenoval Betel, kar pomeni »hiša božja«. Jakob je bogu obljubil, da mu bo od vsake stvari, ki jo bo Bog dal daroval desetino. Nato se je vrnil v rodno mesto.

Jakobove ženitve

Jakob je šel v sosednjo deželo. Tam je srečal Rahaelo, ki je bila hčerka brata njegove mame. Jakob se z stricem dogovoril, da bo za Rahaelo pri njih delal sedem let. Po sedmih letih mu je stric zaradi običaja, da se prva poroči starejša od sester, oddal starejšo hčerko Lijo. Jakob se je omožil z njo, ker pa je bolj ljubil Rahaelo, je delal še sedem let zanj. Potem je bil poročen obema, bolj pa je ljubil Rahaelo.

JOŽEF IN NJEGOVI BRATJE

To je zgodba o Jožefu Jakobovem sinu, ki je sestavi del zgodovine »izvoljenega« ljudstva. V originalu je bila dolga kot novela in je bila celo zametek romana.

Jožef je pasel živino. Imel je sanje, da sem mu bodo vsi priklanjali. Zaradi sanj so ga njegovi brati hoteli ubiti, a so si premislili in ga prodali Egipčanom. Zaradi tega je bil njegov oče Jakob ali Izrael zelo žalosten. Jakoba je kupila družina v Egiptu. Jakob je bil svoboden in je zaradi Boga dobro upravljal z vsem gospodarjevim premoženjem. Gospodarjeva žena pa je Jožefa zapeljevala, a Jožef se je upiral. Nekega dne je z Jožefa slekla obleko on pa je zbežal. Zato je žena rekla, da jo je Jožef zapeljeval, ko pa je zavpila, pa je Jožef zbežal. Ko je gospodar to slišal je dal Jožefa zapreti. V ječi je Jožef srečal faraonovega točaja in peka, ki jih je faraon zaprl. Prerokoval jima je iz sanj, ki sta jih imela. Pek je umrl, točaj pa je bil sprejet nazaj v službo. Čez dve leti je imel faraon sanje, ki mu jih ni nihče znal razložiti. Točaj se je spomnil Jožefa in faraonu povedal zanj. Jožef je faraonu prerokoval, da bo v deželi sedem let obilje, naslednjih sedem pa lakota. Zato je faraon zaposlil Jožefa in dal oblast nad Egiptom. Jožef je žito shranjeval, ko pa je nastopila lakota je to žito prodajal. K Jožefu so prišli žito kupiti tudi njegovi bratje, a ga niso spoznali. Bratje so se Jožefu priklanjali. Povedali so mu, da je oče rodil mlajšega sina Benjamina. Jožef jim je rekel naj do naslednjic pripeljejo še njega. Ko so bratje prišli z Benjaminom jih je povabil v hišo in jih pogostil. Dal jim je žita in jim skrivaj vrnil tudi denar v vreče, Benjaminu po še srebrno posodo. Ko so odšli je za njimi poslal stražarje, ki so zaradi »kraje« posode, prijeli Benjamina in skupaj z njegovimi brati prišli nazaj v mesto. Bratje se brez najmlajšega niso hoteli vrniti, ker bi to preveč potrlo očeta. Potem jim je Jožef povedal kdo je in bratje so bili zelo presenečeni. Nato je zvedel še faraon in je dovolil, da so Egipčani z obilico hrane in oblek prišli po Jakoba, njegovo ženo in vse sorodnike in so se preselili v Egipt. Tam so uživali v faraonovem bogastvu, s katerim je upravljal Jožef.

MOJZES

To je zgodba o Mojzesu, ki je opisana predvsem v drugi knjigi, najdemo pa jo tudi v tretji, četrti in peti knjigi. Zgodbo o Mojzesu so bile, kot večino drugih velikokrat upodabljane v drugih vrstah umetnosti predvsem v slikarstvu in glasbi.

Mojzesovo rojstvo

Novi faraon je zaradi povečanja števila Izraelovih sinov ali Hebrejcev ukazal naj vse novorojenčke moškega spola utopijo v Nilu. Zato je neka Hebrejska žena, svojega tri mesece starega sina zavila v košaro in ga spustila po Nilu. Faraonova hčerka je našla košaro in ukazala najti mati, da bo otroka dojila. Mati so našli in je otroka sprejela nazaj. Ko je dorasel ga je faraonova hči vzela nazaj in mu dala ime Mojzes.

Goreči grm

Bog se je Mojzesu prikazal v obliki gorečega grma in mu govoril. Rekel mu naj popelje svojo ljudstvo iz suženjstva v Egiptu. Rekel mu je tudi, da mu bo pomagal prepričati ljudi, da je govoril z njem. Da bi ljudi lažje prepričal mu je dal tri čudeže, in sicer palico, ki se je spreminjala v kačo, če je dal svojo roko v žep je postala gobasta, če pa jo je dal še enkrat pa je postala normalna, in če je vodo iz reke zlil na kopno se je spremenila v kri. Pri razglašanju pa mu bo pomagal tudi njegov brat.

Izhod iz Egipta

Bog je Mojzesu pomagal in Izraelci so ušli iz Izraela. Egipčani s faraonom na čelu so jim sledili. Bog je Mojzesu naročil naj dvigne palico in razdeli Črno morje, da bodo šli lahko Izraelci po suhem čez morje. To se je tudi zgodilo. Ko so šli za njimi Egipčani, pa je Bog naročil Mojzesu naj vrne morje na svoje mesto. Ko ga je ubogal je s tem utopil vso Egipčansko vojsko in rešil Izraelce pred Egipčani.

Mana in prepelice

Ko je Izraelsko ljudstvo postalo lačno je Bog rekel Mojzesu, da bodo zvečer dobili meso, zjutraj pa kruh od Boga. Šesti dan pa so dobili kruha za dva dni, ker je sedmi dan, sobota, dan za počitek. Kruh so imenovali Mana. Mano so jedli naslednjih 40 let dokler niso prišli v kanaansko deželo.

Mojzes na gori

Bog je Mojzesu rekel naj gre na goro, da mu bo dal zapovedi po katerih naj živi Izraelsko ljudstvo. Na gori se je naredil oblak in Mojzes je šel vanj. Notri je bil sedem dni. Ko je prišel ven je Izraelsko ljudstvo videl Boga v obliki ognja. Po tem je bil Mojzes še štirideset dni na gori.

Zlato tele

Ko je bil Mojzes na gori je ljudstvo do Arona zahtevalo novega boga, da jih bo vodil, ker ni bilo Mojzesa. Mojzesov brat Aron je ukazal zbrati vse zlato ljudstva, ga stopil in nato iz njega naredil zlato tele. To Bogu ni bilo všeč in hotel ubiti vse Izraelce, Mojzes pa ga je pregovoril naj tega ne stori. Ko je prišel iz gore je razbil plošči, ki mu jih je dal Bog in rekel: »Kdor je za Gospoda, k meni!« K njemu so prišli Levijevi brati. Mojzes jim je naročil naj pobijejo vse druge. Tisti dan je bilo ubito tri tisoč Izraelcev.

Mojzesova smrt

Mojzes je šel na goro. Z nje se je videla moabska dežela, za katero je Bog obljubil Mojzesu da bo popeljal Izraelsko ljudstvo. Na gori je Mojzes umrl. Pokopali so ga v moarski deželi. Za njem so vsi zelo jokali. Izraelce pa nato vodil Mojzesov sin Jozue.

DVE ZGODBI

JEZUSOVA KNJIGA

ZAVZETJE JERIHE

Jozue je bil sin Mojzesa in voditelj Izraela. Knjiga opisuje kako so Izraelci osvajali deželo. Zgodba verjetno ni resnična ker je Jeriha propadla precej pred prihodom Izraelcev.

Bog je Jozuetu rekel naj zavzame Jeriho in mu je svetoval kako. Prvih šest dni je sedem Izraelski duhovnikov obkrožilo mesto in trobilo na trombe iz ovnovih rogov, za njimi pa so nesli skrinjo z zapovedmi. Sedmi dan so obkolili mesto in pihali na trombe. Mestno obzidje se je podrlo in Jozeutovi vojščaki so udrli v mesto. Mesto so oropali in zažgali, zaklad pa spravili v »gospodovo« hišo. Vse ljudi in živali, razen Rahabe, ki je pomagala Izraelcem, in njenih sorodnikov, so pobili. Tako je mesto Jeriha postalo Izraelsko.

JEZUSOVA SMRT IN VSTAJENJE

MATEJEV EVANGELIJ JEZUSOVO VSTAJENJE

Tretji dan po Jezusovi smrti so ukazali odpreti njegov grob. Njegovega trupla ni bilo. Prestrašeni Marija, Marija Magdalena in druge žene so se odpravili, to povedat apostolom. Jezus je prišel nasproti in jih pozdravil. Ustrašile so se in mu objemale noge. Jezus jim je rekel, naj se ne bojijo, in naj apostolom rečejo, naj pridejo v Galilejo. To so tudi storile. Veliki duhovniki so dogodek zavrnil in govorili, da so truplo ukradli apostoli.

CITAT :

NOVA ZAVEZA MATEJEV EVANGELIJ No Oljski gori

Jezus reče Petru:

» Resnično, povem ti: To noč, preden bo petelin zapel, me boš trikrat zatajil. «